

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

58te jaargang nr. 4 – december 2017

vtbKultuur.be
met een knipoog

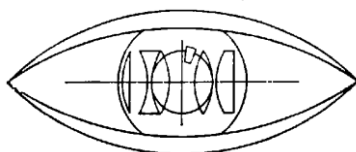

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

Koninklijke

OVU 8
CVB149
Belfius
IBAN BE03 0682 1455 0384
BIC GKCCBEBB

vtb

Fotoclub

Evergem

Website: www.fotoclub-evergem.be
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER	ONDERVOORZITTER	SECRETARIS	PENNINGMEESTER	PUBLIC-RELATIONS
Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	Jos Van den Hende Antwerpsestwg 774B 9040 St. Amandsberg 09/2252750	Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	Christine Van de Velde Rozenpark 11 9940 Evergem 09/3572044 c.vdv@gmail.be	Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 Fotografieandries @gmail.com

Activiteitenkalender

Vrijdag 5/1/2018	Nieuwjaarswensen + Jaarvergadering	Donderdag 5/4/2018	Opstellen tentoonstelling
Vrijdag 12/1/2018	Fotobespreking	Vrijdag 6/4/2018	Opstellen tentoonstelling
Vrijdag 19/1/2018	Fotobespreking	Vrijdag 6/4/2018 20h	Openingsreceptie
Vrijdag 26/1/2018	Fotobespreking	Zaterdag 7/4/2018	Fototentoonstelling
Vrijdag 2/2/2018	Fotobespreking	Zondag 8/4/2018	Fototentoonstelling
Vrijdag 9/2/2018	Fotobespreking	Zondag 8/4/2018 18h	Opruimen fototentoonstelling
Vrijdag 16/2/2018	Fotobespreking	Vrijdag 13/4/2018	Fotobespreking
Vrijdag 23/2/2018	Fotobespreking	Vrijdag 20/4/2018	Fotobespreking
Vrijdag 2/3/2018	Fotobespreking	Vrijdag 27/4/2018	Fotobespreking
Vrijdag 9/3/2018	Fotobespreking	Vrijdag 4/5/2018	Fotobespreking
Vrijdag 16/3/2018	Fotobespreking	Vrijdag 11/5/2018	Fotobespreking
Vrijdag 23/3/2018	Foto's binnen + selectie	Vrijdag 18/5/2018	Fotobespreking
Vrijdag 30/3/2018	Voorbereiden tentoonstelling	Vrijdag 25/5/2018	Fotobespreking

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

BELANGRIJK: GEEN clubvergadering op 22 en 29/12/2017

Editoriaal.

Momenteel draait de club op volle toeren. De nieuwe foto's worden met de regelmaat van de klok aangeboden. Ik moet toegeven er zit aardig wat werk bij dat echt de moeite is. Houden zo, zou ik zeggen. Dan zullen we terug iets aan onze bezoekers kunnen aanbieden dat de moeite waard is om te zien.

Trouwens, door de verschillende ontslagen van leden die niet meer wensen verder te doen om allerlei redenen, zullen we niet meer aan plaatsgebrek lijden. Maar er is één valkuil. Die is dat we ons kunnen laten meeslepen tot het volhangen van de zaal wat finaal leidt tot eenzelfde hoeveelheid foto's met, laat het ons maar toegeven, een mindere kwaliteit. Laat ons eerder gaan voor minder foto's die echt de moeite waard zijn om te zien.

De eerste vergadering van het jaar is traditioneel de jaarvergadering. Daarop zullen jullie alles vernemen over de interne keuken van de club. Ik moet trouwens nog dringend het reglement van interne orde herschrijven. We zullen jullie ook alle definitieve data in verband met de tentoonstelling en de voorbereiding ervan kunnen doorgeven.

Ook de nieuwe reglementering van het Centrum voor Beeldexpressie zal één van de discussie-items zijn. Verre van eenvoudig aangezien we zelf nog geen definitief uitsluitsel hebben ontvangen. Maar we zien nu wel welke richting er wordt ingeslagen en zullen hiernaar handelen.

Ik vraag ook dat jullie eventuele onderwerpen die jullie op tafel willen gooien, schriftelijk aan me melden voor 29/12/2017.

Nog een belangrijke mededeling is dat we geen clubvergadering zullen houden zowel op vrijdag 22/12 als op vrijdag 29/12/2017.

Ik denk dat dit voorlopig alles is dat ik onder jullie aandacht wil brengen.

Blijft mij jullie een zeer prettig eindejaar te wensen, een prima gezondheid voor de ganse familie en ik zie jullie terug op vrijdag 5 januari 2018.

Freddy

Nieuws uit Japan

Een kijkje achter de schermen

We hebben ze allemaal wel eens gezien, deze perfecte, cinematografische foto's van meisjes die poseren als modellen, of mooie kind- en trouwfoto's. Heb je jezelf wel eens afgevraagd hoe deze ongewone foto's gemaakt werden?

Wel, de Braziliaanse fotograaf Gilmar Silva heeft een reeks foto's samengesteld die een kijkje achter de schermen geven of hoe die wonderbare foto's gemaakt werden. We hebben het niet juist over het gebruik van Adobe Photoshop maar over andere truken die gebruikt worden om die speciale effecten te bereiken.

Je kunt hem vinden op het internet.

Ik zal jullie eerst het eindresultaat laten zien en dan later de achter-de-schermen foto's die alles duidelijk maken.

Veel plezier.

En dan nu het kijkje achter de schermen.

Een beetje handigheid met Photoshop en je krijgt de mooiste effecten.

Ook hier werd duidelijk Photoshop gebruikt om de scheve boom weg te werken.

Hier werd al gedurende de opname het gewenste effect bereikt.

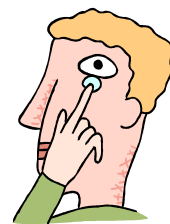
En dan tot slot de baby in de handdoek. Niet hangend maar gewoon op het tapijt genomen. Ge moet er maar aan denken.

Beste groeten

Julien

In de voetsporen van John: Verhalen uit Fotoclubland

Foto- en Digikring TEN HOVE - 28ste Fototentoonstelling 26 en 27 augustus 2017

Op de agenda, 27 augustus, staat o.a. een bezoek aan de bevriende fotoclub Ten Hove. Wij, Robert en ik, weten dus wat ons te doen staat. 's Namiddags dan, na de soep en de patatten (voor alle duidelijkheid Gents voor aardappelen) naar het Klein Begijnhof.

Inderdaad, naar jaarlijkse traditie stellen zij tentoon in de Sint-Elisabethkerk, Begijnhofdries in Gent. Wij worden hartelijk ontvangen.

Mooi om te vermelden uit het overhandigde programmablad (gepikt dus uit de speech van de contactpersoon Mauricette Duverger)

G.K Chesterton (Engelse journalist) schreef zo'n 100 jaar geleden :

Een reiziger ziet wat hij ziet, een toerist ziet wat hij wou zien toen hij vertrok".

We kunnen daaraan toevoegen: een fotograaf ziet méér!

Een fotograaf staat stil bij een scène, een gebeurtenis, ziet de schoonheid in het bijzondere, maar ook in het alledaagse, in de mensen en de omgeving.

Een fotograaf beleeft dubbel: hij "beleeft" het moment en "herbeleeft" het bij het bekijken en verwerken van de foto's."

In feite had ik het niet beter kunnen zeggen want ook voor mij is alles, maar dan ook alles, zeer de moeite waard om gefotografeerd te worden, zonder onderscheid. De schoonheid van onze omgeving zit soms verborgen in de kleinste hoekjes. Ook de lelijkheid, het verval, ze zijn zo fotogeniek en hebben hun charme.

Wat de uiteindelijke tentoonstelling betreft:

De ambitie, de goesting en het enthousiasme waarmee de 16 leden, van een gezegende leeftijd, ik mag dat zeggen want ik hoor ook bij deze categorie, hun hobby beleven is bewonderenswaardig.

Zonder scrupules kan en mag iedereen jaarlijks deel uitmaken van dit klassiek en verzorgd evenement . De onderwerpen zijn zeer uiteenlopend, reis- en vakantiesouvenirs, geportretteerde mensen in hun omgeving, natuur, straatfotografie en ga zo maar door. Hier en daar zijn er zeker foto's die er uitspringen door hun originaliteit en eenvoud waarvan ik denk, deze foto zou ik ook wel graag genomen hebben.

Proficiat voor het geheel. De afdrukken en het afwerken van de foto's zijn bijzonder goed verzorgd. Mijn petje af trouwens voor deze kranige deelnemers om zich nog volop te willen inzetten voor het degelijke digitale fotowerk. Instapcursussen digitale fotografie worden er trouwens volop aangeboden.

Na het bekijken van het groepswork "Ten Hove, 45 jaar jong en actief" en het invullen van onze favoriete foto op het formulier voor de publiekswedstrijd, zijn we voldaan huiswaarts gekeerd.

PS. Jos Van den Hende is nog steeds één van de deelnemers. Hij stelt 3 foto's tentoon met als titel 'Reflecties'. Wij hebben echter met spijt vernomen dat zijn gezondheid erop achteruit gaat, meer bepaald zijn gezichtsvermogen. Wij duimen allemaal voor hem.

Fototentoonstelling ZINKAE (Fotografen met zin)

We schrijven 17 September, op de agenda staat 'ZINKAE', je weet wel 'Het Spoor' van vroeger met als thema "OPEN MIND".

De locatie klinkt als een bel, namelijk Palmarium van de Plantentuin UGENT en hun jaarlijkse tentoonstelling is zeker ook ieder jaar zeer de moeite waard.

Dit jaar is het niet anders, dit blijkt reeds onmiddellijk bij de eerste oogopslag. Door de mooie schikking van de panelen wordt er veel ruimte gecreëerd. Daardoor komt de tentoonstelling als zeer overzichtelijk over.

Bij de ingang, weliswaar na het betalen van de 2 €, wordt ons de catalogus, zeg maar een heus boekje overhandigd, met tekst en poëtische uitleg over de exposerende fotografen en tentoongestelde foto's.

Ik citeer uit hun catalogus daar ik het zelf niet op dezelfde manier zou kunnen verwoorden:

'In een geest van vriendschap, respect, engagement en samenwerking groeit een sfeer waarin mensen creatief boven zichzelf kunnen uitstijgen, met een open blik op de vele boeiende ontwikkelingen in de hedendaagse fotografie. In het collectief is er een permanente feedback bij de realisatie van fotoseries en projecten. Elk stadium in het traject is belangrijk: van het interessante idee over de selectie tot de gepaste presentatie. Door kritische reflectie leren we van elkaar. Maar we nodigen ook fotografen, docenten en curatoren uit voor lezingen, presentaties en reviews".

Het geheel is af, meerdere foto's zijn blikvangers op groot formaat maar er is verder ook nog een grote variatie van perfect geprinte originele foto's in alle formaten zelfs van zeer groot tot zeer klein.

Er is een groot aantal deelnemers, 31.

Bij Zinkae is de tendens, reeds een paar jaren trouwens, dat ze meer focussen op kunstzinnige foto's en dat laten ze dit jaar ook volop op het publiek los. Dit neemt niet weg dat wij volop van iedere foto genoten hebben.

De Multimedia producties verdienen ook alle aandacht. Met koptelefoon kunnen wij de mooie beelden en reeksen, op muziek gezet, bekijken. Zeker de moeite waard.

Met een voldaan gevoel, na het nuttigen van een potse kaffé en een klapke met Freddy Van Vlaenderen, gaan wij huiswaarts.

Jacqueline

Foto- en digiclub Progendis - Fototentoonstelling (10 nov 2017)

Voor de 2e keer op rij vond de tentoonstelling van Progendis plaats in het cultuurcentrum Ter Gulden Celle in Doornzele, een zaal waar wij ondertussen ook mee bekend zijn van onze eigen tentoonstelling.

Een eerste indruk als ik binnen kwam was: er hangt weer veel! We hebben dit bij onze eigen tentoonstelling ook voor gehad, maar voor hen was het de tweede keer en dan zou men denken dat men al wat bijgeleerd heeft. Dit heeft tot gevolg dat bepaalde reeksen niet tot hun recht komen, zeker als ze dan nog eens op groot formaat afgedrukt worden. Geef dat toch de ruimte, of, om het met Freddy Van Vlaenderen te zeggen: "Less is more" (op zijn Gents dan).

Soit, wat er hing kon ik wel smaken. Roger De Meyer verraste weer eens met zijn 'momentfotografie' van kogeltjes die doorheen iets kleurigs vlogen (weet niet goed meer wat). Verder een hele muur portretten, waar er wel goed geslaagde bij waren, maar nog eens: veel!

Leen Van Den Abeele had weer haar eigen unieke manier van presenteren, wat ik persoonlijk wel kan appreciëren. Het is verfrissend om iemand eens enkel vertikaal te zien werken.

En dan de Paletjes : we kennen hun manier van fotograferen en afwerken : niets op aan te merken, maar nog eens: een beetje meer ruimte zou de foto's veel beter tot hun recht laten komen.

Er was ook nog natuurfotografie, niet slecht maar we hebben al beter gezien.

Jammer dat de net overleden Albert Florin deze tentoonstelling net niet meer kon meemaken, men heeft toch zijn foto's opgehangen en dit was meteen een eerbetoon.

In de diareeksen kwam naar verwachting Rotterdam aan bod, een mooie reeks met passende muziek. Dan was er nog Oostende Street Art, maar dit is dan meer registratie vind ik. Voor de rest nog een reeks over de Mercator plus een verzameling allerlei, waar ik me eerlijk gezegd niet zo veel meer herinner. Al bij al toch een gevarieerde tentoonstelling en ik heb nu wel een beetje kritiek op de 'gevuldheid' van de zaal, maar we zullen maar afwachten of wij het volgend jaar gaan beter doen.

Christine

VTB Diaclub Evergem - Digitale Projectie 2017

Dat onze vrienden van de digiclub uit een diep dal komen hoeft ik niet uit te leggen. Dat ze nu meer dan ooit terug zijn was afgelopen weekend wel duidelijk. Met 16 actieve leden kunnen ze weer uitpakken zoals nooit tevoren. We waren op zondag op bezoek gegaan. Zoals altijd met goede verwachtingen. Deze keer werden ze zeker overtroffen. De losse beelden waren afwisselender dan ooit door de verschillende formaten die werden geprojecteerd.

Het was tof en het kon de mensen meer de aandacht doen houden. Zo kan ook iedere maker zijn stijl en eigenheid laten zien.

Het was een reis rond de wereld die je op een zondag eind november echt wel in andere sferen brengt. Met afwisselende onderwerpen slaagden de auteurs erin ons te bekoren met prachtige reeksen.

Van Argentinië naar Oostenrijk en Verenigd Koninkrijk. En van Corsica tot het pure noorden en zelfs naar Kamchatka. Allemaal in een klein gezellig zaaltje op Wippelgem.

Uitschieter van het de totale voorstelling was ongetwijfeld de reeks van Rik "Het pure noorden".

Nu ben ik niet direct een landschapsfotograaf maar deze beelden namen me van bij het begin zo in vervoering dat zowel emotie als verbazing mij overvielen. Echt de max en zelden gezien Rik. Ook van Freddy zagen we de essentie van fotograferen "schrijven met licht". Kolmanskop is een prachtig stuk fotografie met pastel en sfeer als hoogtepunten.

Ik mag zeker niet vergeten vermelden dat ook Donald en Katrien, Martine, Jeanine en Raf schitterende reeksen toonden.

We hebben er tijdens en na natuurlijk op geklonken en hebben er echt van genoten. Doe gerust zo verder vrienden en geburen.

We kijken nu reeds uit naar volgend jaar.

Koninklijke Fotokring Lux Nova - 85ste Fototentoonstelling

Op bezoek bij onze vrienden van Lux Nova is traditie. De 85ste keer al.

Natuurlijk heb ik ze niet allemaal gezien maar toch denk ik dat ze allemaal iets gemeen hebben.

De menselijke uitlaatklep. Ik verklaar me nader.

Dat we onze hobby gebruiken om iets te tonen dat we fijn vinden of dat ons tegen de borst stoot of noem het maar zoals je wil, is een punt.

Moeten dat altijd uitschieters zijn? Neen! Dit kan ook niet altijd.

Deze editie waren er niet echt blikvangers op het eerste zicht en toch...

Je kon tussen de foto's de menselijke noden terug vinden.

Onder andere van onze vriend Hubert. Hij is niet meer in de mogelijkheid om spectaculaire opnames te maken maar de ziel zit nog diep in het papier. Hij kon er zelfs een kort gedicht op kwijt op elk van de foto's. Vind ik tof omdat het een rode draad door de jaren van de fotografie aantoond. Iedereen heeft nood aan transpireren soms onder de vorm van tekst of beeld of samen.

Andere zoals Roland hebben niet vodoende aan de foto's aan de muur en houden er nog een mooi boek op na die je rustig kan bekijken.

Met 19 fotografen is het aanbod afwisselend en kan elk zijn ding wel vinden. Ook is er telkens en stukse analoge huisvlijt te zien daar en dat van Daniel Beaumont. Zijn eigen stijl is van ver te herkennen. Mooi werk man. Zo zijn ze terug een jaartje verder en kunnen ze terug op naar een volgend onderwerp voor de 86ste keer samen aan de muur.

Zeker tot volgend jaar en blijven genieten en doorgaan is de boodschap.

Koen

Fototentoonstelling van Fotoclub Nieuw Gent (6 oktober 2017)

Zoals iedereen ondertussen weet zijn de maanden oktober en november de maanden bij uitstek voor een bezoek aan één van de diverse fototentoonstellingen.

Wij trokken deze keer naar de opening van de fototentoonstelling van Fotoclub Nieuw Gent. Ook Chris Verstaete was aanwezig. Er was veel volk en ik ontmoette er tot mijn grote verbazing veel oud- collega's, wat niets met fotografie te maken heeft, maar toch ook eens plezierig is. Maar nu over de tentoonstelling zelf.

De zaal in het Cultuur Centrum Meulestede was mooi ingericht en er hingen in vergelijking tot vorige jaren wel meer zwart-wit foto's. In vergelijking met de vorige tentoonstellingen was er nu ook wel meer diversiteit, niet enkel natuur en architectuur maar ook portretten en straattaferelen. Er waren enkele mooie reeksen maar die bevatten soms wel teveel foto's (6, 7 of soms meer, dat is wat teveel van het goede) zoals ook Chris Verstraete niet ten onrechte opmerkte. Maar laat ons nu niet te negatief zijn, het geheel oogde mooi, al moet worden gezegd dat inkaderen van de foto's blijkbaar uit deze club is gebannen.

Op de folders stond de tekst "**EVOLUTIE**"

Dit vraagt toch om een woordje uitleg. Volgens Rudy De Cleene blijft het de bedoeling van de fotoclub om elk jaar een goed kwaliteitsniveau te halen en de bezoekers telkens opnieuw te verrassen en te boeien. Het is dus noodzakelijk dat de werking evolueert en dat er binnen de club nieuwe wegen worden bewandeld.

Fotoclub Nieuw Gent heeft dit jaar een uitdaging aangegaan om, naast het gewone fotowerk, een thema te kiezen dat volgens eigen visie en creativiteit door de fotograaf zelf kon worden uitgewerkt.

Dit vraagt veel werk, een goede motivatie en de wil om de lat steeds iets hoger te leggen.

Deze vernieuwing betekent o.a. ook kruisbestuiving en dus hebben ze gekozen voor een externe begeleiding door Leen Brands, lid en leerkracht aan de stedelijke Academie DKO Brugge – Kortrijk. Zij werkt ook samen met Centrum voor Beeldexpressie en is daar aangegeven als lesgever. Zij woont thans in Mariakerke. Uit deze zeer constructieve wisselwerking met een docente uit het kunstonderwijs werd kennis en ervaring gedeeld. Iedereen denkt er het zijne van maar de fotografen van Nieuw Gent waren blijkbaar zeer opgetogen over dit project.

"Laat ons vooral niet vergeten dat fotografie en kunst in het algemeen, een pigment is dat onze samenleving kleurt. Kunst en cultuur verenigen mensen en bouwen bruggen. Bovendien bieden ze ons de mogelijkheid om te bewonderen en verwonderd te zijn." aldus Rudy De Cleene

Om te besluiten wil ik nog zeggen dat ik een goede indruk heb overgehouden aan deze tentoonstelling, wat natuurlijk zeer persoonlijk is. De tentoongestelde foto's waren eenvoudig en mooi, geen gekunsteld gedoe meer met Photoshop zoals Nieuw Gent ons vroeger wel eens wou verrassen. Er waren enkele beelden met minder uitstraling (door foutjes zowel op technisch gebied als compositie) maar ook talrijke positieve uitschieters. Die keuze zal iedereen natuurlijk voor zichzelf moeten invullen. Het geheel is echter voor mij in de smaak gevallen.

Chris

Land van Fotografie - De Langste Galerie

120 Fotografen aan 120 Huizen

Zaterdag 11 november werd de Land van Waasland in Sint-Amandsberg omgetoverd naar een levendige, warme, kleurrijke woonboulevard en een uniek kunstenproject waarbij de laan helemaal centraal stond. Ik heb een scala aan perspectieven en oogpunten gezien. Het decor was geen effen muur in een galerie of museum. Het canvas van de fotograaf was een raam, een muur of een poort.

Op deze gure novemberdag was ik om 9 uur al het parcours aan het afstappen langs voet- en zebrapad, kijkend, gapend, loerend en bewonderend.

Slechts één dag om dit te ontdekken! Het was een korte onderdompeling in een waanzinnig mooi project.

De organisatoren konden uitpakken met klinkende namen zoals Walter De Mulder, Lieve Blancquaert, Filip Claus, Michel Hendrycks, Bieke Depoortere, Wouter Rawoens, Luk Monsaert, Nick Hannes, Frederik Buyckx....e.a., maar ook beginnend talent kreeg gelijke kansen.

Over smaak valt niet te discussiëren, maar ik heb genoten van de ode aan de eenvoud en het non-spektakel van sommige foto's, het dagelijkse leven in beeld brengen, het benaderen vanuit verschillende invalshoeken, wat resulteert in al dan niet abstracte, tactiele beelden, maar altijd refererend naar de werkelijkheid. Het boeide me om voorwerpen, waar ik in mijn dagelijkse bestaan achteloos aan voorbij zou lopen, te zien hoe de fotograaf ze deed 'leven' en vast te stellen; *"Tiens zo had ik dit nog nooit gezien, het is wel mooi"* en besepte dat ik dit voorwerp nadien niet meer op dezelfde manier zal bekijken.

Blij verrast een 2-tal foto's te zien uit het boek dat ik mij onlangs aanschafte: *'We all go to the Heaven'*.

Misschien zal niet iedereen dezelfde mening over het parcours hebben, maar ik heb in elk geval genoten. Mogelijks omdat er tal van foto's waren die dicht bij mijn fantasiewereld aanleunden, het zoeken naar dat net iets anders in de fotografie.... niet eenvoudig.

Voor mij zal de Land van Waasland nooit meer dezelfde zijn. Wanneer ik hier de komende weken, maanden zal voorbij wandelen of rijden, zal er op de een of andere manier flitsen van deze onvergetelijke dag terugkomen.

'Dat is goede fotografie, als er meer te zien is dan je denkt te zien.'

Bieke Depoorter

Standpunten Oost-Vlaanderen - 26 oktober 2017

Het was al bij al een boeiende avond waarop de fotografen ons meenamen in hun wereld. Hartverwarmend te horen hoe zij tot hun projecten waren gekomen, ondanks tegenslagen en/of net dat niet kunnen vastleggen wat zij voor ogen hadden.

Diverse beelden op het grote beeldscherm, stemden ons met verbazing en, laat het ons eerlijk toegeven, soms choquerend. Je moet het als fotograaf maar doen maar ook het model moet er de moed voor hebben.

Farida L. (°1978)

Een fotograaf die wat schuw is en liever achter de camera blijft staan, het is niet uitzonderlijk. Maar de foto's die de Gentse fotografe maakt, spreken dan wel weer tot de verbeelding en haar verteltalent nam ons mee in haar unieke fotowereld.

Farida is portretfotografe pur sang. Haar portretreeks over transgender jongeren, waarbij ze de innerlijke strijd en de ontwapende schoonheid van gevoelens en hoop en trots breekbaar in beeld brengt, grijpen je naar de keel.

Haar reeks 'Raba' geeft een unieke kijk in de ultraorthodoxe gemeenschap in Antwerpen. Zoals zij zelf toegaf was het een unieke kans om zich in deze gemeenschap te mengen en de mogelijkheid te krijgen om een deel van hun leven op beeld vast te leggen.

www.farida-l.be

Clara Hanssens (°1994)

Met wat een enthousiasme stelde deze jonge fotografe haar fotoreeks aan ons voor. Alleen jammer dat zij voor het grootste deel van haar verhaal zo moeilijk verstaanbaar was. Het vlugge praten en het niet juist afstemmen van de stemversterker waren storende elementen, waardoor een groot deel van haar boeiend verhaal gewoonweg verloren ging. Jammer!.

In haar titelloze fotoreeks zagen we een hele resem kleurrijke individuen, die we in het dagelijkse leven misschien zouden nastaren, nu keken wij verantwoord naar deze personen. Dragqueens, corpulente danseressen en ongewone gezichtstrekken: conventionaliteit zal de lens van Clara niet snel halen. "Ik wordt eerder aangetrokken door iemand die zijn of haar rosse lokken meters lang laat groeien, dan die 'mooie jongen' of dat 'mooie meisje'. Iets bizars heeft vaak zoveel meer te bieden dan wat door iedereen als 'normaal' gebrandmerkt wordt.

Maar zij bezondigt zich niet aan uitlachfotografie. Haar werken hebben allemaal iets excentrieks en daarom zet ze hen net af tegen een neutrale achtergrond als contrast. Dat werkt heel bevreemdend, omdat men ze eerder met een freakshow associeert. Maar tegelijk zet zij daarmee hun vormelijke schoonheid in de verf.

(De Morgen, Marie Diels)

www.clarahanssens.com

Olivier Bekaert (°1973)

Olivier Bekaert (°1973) is een Gentse fotograaf die naast Belgische straatscènes ook al alledaagse taferelen in Rusland, de VSA, Peru, Egypte, enz. op camera vastlegde. Zijn laatste reis ging naar Japan. De foto's die hij in o.a. Tokyo nam, waren gedurende de maanden juni, juli en augustus te zien in de lounge van de Zebrstraat.

Bekaert's keuze voor de alledaagsheid vloeit voort uit zijn voorliefde voor straatfotografen als Robert Frank. Het verschil met traditionele reisfotografie is de persoonlijke afstand van de fotograaf ten opzichte van de geportretteerden. Zijn analoge zwart-witfoto's zijn gekenmerkt door een perfect gevoel voor timing, aangevuld met aandacht voor de kadering en esthetiek van het beeld. Dit resulteert in een poëtische, doordachte weergave van alleen het dagelijkse leven in de straten van Japan.

De fotograaf geeft zijn beelden bovendien een poëtische dimensie. En precies daarom is Bekaert als reisfotograaf uniek en is hij tevens mijn grote favoriet. Ik hou gewoonweg van zijn manier van het vastleggen van zijn beelden.

Net als zijn twee collega's nam hij ons mee met leuke verhalen naar Japan en lichtte hij ons in over het 'hoe en waarom' hij dit beeld genomen had en aan de hand van zijn contactbladen liet hij ons meekijken hoe hij zijn beste beelden uitselecteerde.

www.olivierbekaert.be

'Elke foto is het begin van een geschiedenis.'

Wim Wenders

FreArt

Dafot Zomergem - Hun 31ste Tentoonstelling

In tegenstelling tot andere jaren, waar we op zondagmorgen naar Zomergem trokken, ook al voor het gezellig aperitief, waren we nu door de omstandigheden gewongen om op zaterdagmiddag de tentoonstelling te bezoeken.

Na een telefoontje van Christine vooraf (waar blijven jullie? - ge komt toch nog?) kwamen we toe in het Gemeenschapscentrum, waar de tentoonstelling, zoals steeds, doorgaat.

Een eerste blik over het geheel liet ons toe om onze indruk die we vorig jaar hadden opgedaan wat betreft de opstelling, te bevestigen. Het geheel oogt ruim en licht en zorgt ervoor dat de foto's gemakkelijk te bekijken zijn.

Elk jaar moeten we zowat hetzelfde vertellen. De club slaagt er steeds in om ontegensprekelijk "vooruit" te gaan. Hier zal de invloed van de opleiding die verschillende leden hebben genoten, er voor een groot stuk wel tussen zitten.

Maar toch, er zijn meer dan genoeg beelden bij die je verplichten om te blijven staan en nauwkeurig te kijken. De afwisseling van de formaten en presentaties maken het geheel ook aantrekkelijk.

Slotsom, de club onder leiding van Monique, volgt de ingeslagen weg van vernieuwing, zonder allerlei gepruts en gefoefel aan de beelden door middel van één of ander programma voor beeldbewerking.

Uiteraard zijn er foto's bij die minder aanspreken, of die overduidelijk het resultaat zijn van één of andere gevolgde cursus over het gebruik van filters. Iets wat blijkbaar meer en meer in de mode geraakt. Het lijkt wel of het heden ten dage not done en zelfs verboden is om een wateroppervlak in zijn natuurlijke vorm te fotograferen. Water moet er nu zoals melk of erwtensoep uitzien.

Ik blijf echter bij mijn eerder geformuleerd besluit: de tentoonstelling is echt de moeite om te zien.

En dat we binnen enkele jaren (2019?) naar Lievegem zullen moeten gaan, zullen we er maar bijnemen zeker?

NB. Martine en ik hadden echt goesting in smoutebollen, maar wonder boven wonder, het oliebolenkraam stond niet meer op de kermis. We zijn dus onverrichterzake naar huis getrokken, na eerst Lisette te hebben afgezet en hebben dan maar "een boke" meer gegeten...

De Fototentoonstelling van Fotoclub Rooigem

Fotoclub Rooigem heeft, om één of andere reden, gewisseld van tentoonstellingslokaal. Ze hebben hun vertrouwde stek in het Dienstencentrum te Gentbrugge geruild voor De Zulle in Wondelgem.

Omdat deze zaal voor ons praktisch om de hoek ligt, konden we dan ook niet nalaten om hun nieuwe tentoonstelling te bezoeken.

We kennen De Zulle als een aangename tentoonstellingsruimte, alhoewel het voor een club niet eenvoudig is om deze tot een geschikte expositiezaal om te bouwen.

We herinneren ons levendig welke verhalen er bij Fotoclub Fodifi de ronde deden, toen ook zij voor de eerste keer deze lokatie gebruikten. We vermoeden dat het voor Fotoclub Rooigem niet anders zal zijn geweest.

Niettegenstaande dit alles was het geheel zeer goed opgesteld, hoewel hier en daar de foto's zeker wat meer licht konden gebruiken om volledig tot hun recht te komen.

Zoals steeds, die mannen weten echt van geen ophouden, bestaat de tentoonstelling volledig uit zwart-wit foto's. Een prestatie die in onze "kleurwereld" zeker moet gewaardeerd worden.

Zwart-wit fotografie: het heeft en blijft iets hebben. Deze vorm van fotografie brengt je terug naar de essentie: een beeld dat niet beïnvloed wordt door kleur en waar je volledige aandacht naar vorm en licht kan gaan.

Zoals steeds zijn er beelden die je minder aanspreken en andere die je onmiddellijk in je living zou willen hangen. Maar het blijft een club die weet waar ze mee bezig zijn, er navenant naar handelt en daardoor ons elk jaar een kwalitatief hoogstaande tentoonstelling kan aanbieden.

Typisch voor de zondagmorgen is het aperitiefconcert. Waar er vroeger een volledige big band op het podium zat die soms, het moet gezegd, een geluid produceerden waarbij je jezelf niet meer hoorde denken, werd die dit jaar vervangen door een eenzame saxofonist. Hij werd weliswaar geruggesteund door een ritmesectie die uit een dooske kwam. Toch bleef deze achtergrondmuziek aangenaam, ook al omdat de muzikant van aanpakken wist en een afwisselend repertoire kon aanbieden.

Dit blijft dus een aangename tentoonstelling om te bezoeken en we gaan er graag naar toe om eens volledig ondergedompeld te worden in een zwart-wit fotografie wereld.

Carl De Keyser - Moments before the Flood en Higher Ground

De Provincie Oost-Vlaanderen organiseerde in de reeks presentaties over Europa een buitenbeentje, namelijk een bespreking door Carl De Keyser van zijn twee bovengenoemde fotoboeken.

Voor “Moments before the Flood” heeft de fotograaf gedurende vier jaar lang, vier maanden per jaar, de kusten van Europa afgereisd, van in het hoge noorden tot in het warme zuiden, een tocht van 12.000km. Hij fotografeerde vervreemdende landschappen, desolate stranden, verlaten hotels, winterse pieren en dramatische wolkenpartijen: prachtige maar onheilspellende beelden met een hoog David Lynchgehalte. “Moments before the Flood” is bij uitstek een fotografie van het wachten. Carl De Keyser portretteert het onbestemde en het onzekere, met een meesterlijk oog voor de schoonheid ervan en met een weergaloos gevoel voor ironie. Hij brengt de dreiging van een stijgen van de zeespiegel als gevolg van de klimaatverandering in beeld. Dat de onderwerpen in zijn foto’s genadeloos zullen verdwijnen, blijft onheilspellend in je achterhoofd zitten.

“Higher Ground” is eigenlijk het logische vervolg op “Moments before the Flood”. De fotograaf denkt verder: wat als de stijgende zeespiegel voor een exodus richting bergen zorgt? Om dit scenario te fotograferen, reisde De Keyser naar berggebieden in Spanje, Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland. Anders dan bij ‘Moments’ had hij geen vast reisschema. Hij zocht een hotel en trok op pad, met kabelbaantjes en skiliften de hoogte opzoekend.

Net als bij “Moments” hebben de foto's uit “Higher Ground” de allure van schilderijen, als je ze op groot formaat aan de wanden van één of ander museum voorstelt. De Keyser erkent graag de inspiratie die hij uit de Europese schilderkunst haalt. Voor “Moments” verdiepte hij zich in de eeuwenoude traditie van zeezichten, voor “Higher Ground” de berglandschappen die sinds de Romantiek het verlangen naar de ervaring van het sublieme en onbekende belichamen.

Beide fotoboeken vormen een visueel monument, dat op indringende wijze vastlegt hoe Europa omgaat met de dreiging van de klimaatopwarming.

Dat Carl daarenboven een aangename verteller is en zijn presentatie weet te stofferen met anekdotes allerhande heeft er zeker toe bijgedragen dat deze avond, en ik mag zeker ook in naam van clubleden Chris Verstraete en Herman Schoups spreken, ons enkele aangename uren heeft bezorgd.

We hadden trouwens nog recht op een primeur in de vorm van enkele foto’s uit zijn allernieuwste fotoboek over Noord-Korea.

Achteraf werd er ons door de Provincie nog een receptie aangeboden. Dat we daarbij zelf de plastic folie van de hapjes moeten verwijderen zullen we maar catalogeren als een schoonheidsfoutje dat niets afdeed aan onze ervaringen van die avond.

The Family of Man: de meest spraakmakende tentoonstelling ooit (!?)

Wellicht de meest spraakmakende fototentoonstelling ooit is de "The Family of Man" geweest die in 1955 werd geconcipieerd door Edward Steichen (1879-1973).

Steichen was zelf fotograaf maar ook schilder, galerist en museumconservator.

In die laatste functie bij het MOMA in New York ontwierp hij de nu legendarische expo. Het was zijn bedoeling om, na de tweede wereldoorlog, het publiek weer moed te geven door de nadruk te leggen op het humanitaire aspect van de samenleving.

Als overtuigd fotograaf ben je zedelijk verplicht om deze tentoonstelling te bezoeken. Ik had ze enkele jaren terug al gezien, maar dat was gedurende een professionele uitstap: men noemt dat graag "Team Building". We hadden daarbij echter zo weinig tijd dat een grondig bekijken van de honderden foto's niet mogelijk was.

Zijn geesteskind werd aangekondigd als: *"De grootste fotografische tentoonstelling aller tijden. 503 beelden uit 68 landen, ontworpen door Edward Steichen van het Museum of Modern Art"*.

Van 1955 tot 1966 reisde de show de wereld rond in 69 landen en trok meer dan 10 miljoen bezoekers die 2 miljoen catalogi kochten. In een avant-gardistische setting waren zowat alle, destijds beroemde, fotografen samengebracht in een thematische volgorde met werk dat later iconisch werd. De titel werd in de originele catalogus door de dichter Carl Sandburg zo geduid: *"De eerste schreeuw van een pasgeboren baby in Chicago of Zamboango, in Amsterdam of Rangoon heeft dezelfde sleutel en kracht. Ze zeggen allemaal, ik ben hier, ik ben gekomen, ik hoor erbij. Ik ben een lid van de familie"*.

Steichen had aanvankelijk niet gedacht dat zijn tentoonstelling zoveel succes zou kennen en zo'n impact zou hebben in de geschiedenis van de fotografie. Na afloop van het internationaal parcours nam hij het besluit om zijn project een permanente status te geven en koos zijn geboorteland Luxemburg (waar hij maar kort na zijn geboorte verbleef) als definitieve thuishaven. Het werd in 1974 het Kasteel van Clervaux. Van daaruit wou hij zijn boodschap verder uitdragen. Hij vond dat, na het bloedbad van de tweede wereldoorlog, moest bewezen worden dat het mensdom één grote familie is die zichzelf moet beschermen tegen totalitarisme en oorlogsdreiging. Dat statement wilde hij in het Groot-Hertogdom bestendig zien. En dat gebeurde. Een kasteel was weliswaar geen ideale locatie om een permanente fototentoonstelling te presenteren maar mits enkele aanpassingen en een selectie uit de totaliteit werd ze toegankelijk gemaakt tot 2010. Ondertussen was ze door de UNESCO in het werelderfgoed patrimonium opgenomen (2003).

Maar er kwam letterlijk en figuurlijk sleet op de foto's. Het kasteel sloot zijn deuren en de tentoonstelling verdween uit de belangstelling maar niet uit het collectieve geheugen. Onder supervisie van de Luxemburgse nationale dienst voor landschappen en monumenten werd het kasteel op een discrete manier aangepast aan de actuele museumstandaarden. Bovendien werd in een sober kader de originele en avant-garde MOMA presentatie gereconstrueerd om de bezoekers de juiste context te laten beleven. Ook het oorspronkelijke parcours met de chronologie van de foto's werd gehandhaafd.

Het moeilijkste element bij de reconstructie van het volledige fotobestand was de restauratie van de afdrukken met hun uiteenlopende formaten. Men kan zich indenken hoe de fragiliteit van de zwart/wit foto's geleden had onder de talrijke niet altijd even zorgzame transporten in diverse klimaatomstandigheden. Het gaat tenslotte om papier. Het in- en uitpakken, het vervoer, het manipuleren, de lichtintensiteit, allemaal factoren die op lange termijn uitermate nadelig waren voor een optimale conservatie. En het ging bovendien om originele prints die op houten panelen gemonteerd waren. Restauratie werd dus een hoofdbekommernis.

Plaatselijke technici, bijgestaan door de gespecialiseerde Studio Berselli uit Milaan, hebben, dank zij de ontwikkelingen in wetenschap en technologie, alle foto's, stuk voor stuk, onder handen genomen en ze vrijwel in hun oorspronkelijke staat kunnen herstellen. Ze werden gereinigd, hun toestand geconsolideerd en geretoucheerd waar nodig. Steinert zou gelukkig geweest zijn moest hij het mogen beleefd hebben.

Achteraf beschouwd blijven de foto's natuurlijk hun waarde behouden. Desondanks komt het geheel ietwat gedateerd over. Aangezien de tentoonstelling oorspronkelijk in 1955 werd samengesteld, ontbreekt de moderne "touch" in de fotografie. Het is misschien tijd om alles eens "up-te-daten" en er de visie van enkele moderne fotografen aan toe te voegen.

Freddy

Micro - Portfolio

**Jacqueline
Gillis**

LOKAAL: **O.C. De Burggrave**, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER

Jeanine DEVOS
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

SECRETARIS

Raphaël COCQUYT
Bouwmeestersstr. 32
9040 SINT-AMANDSBERG

☎ 0475 91 86 99

PENNINGMEEESTER

Henri Eggermont
Bollewerkstraat 119
9031 DRONGEN

☎ 09 / 227.19.22

COMMISSARISSEN

Koenraad Andries
Droogte 78
9940 EVERGEM

☎ 09 357 78 59

De Schepper Paul
Eindeken 39
9940 EVERGEM

☎ 09 253 54 87

Dec - **22 en 29 GEEN SAMENKOMST !**

2018

Namens het bestuur, wensen we
aan alle clubleden, hun familie en
dierbaren, een **Spetterend**
en **Feestelijk Jaareinde 2017** toe!

JAN - **05** Nieuwjaarswens en statutaire vergadering.
Heb je ideeën ? Breng ze mee naar de vergadering !
- 12 Bespreking digitale beelden
- 19 Bespreking digitale beelden

Zat. - **20 IJsland, de Lofoten en de Vesterale**
door Jeanine Devos en Henri Eggermont. Om **20.00 uur**
Parochiaal Centrum St.-Gerolf, Oude Abdijstr. 3 te **DRONGEN**.

- 26 **Les** over ProShow Gold (clubcomputer), Raphaël

Ma - **29 De wereld rond Deel 3** om 14.30 uur

LDC Speltincx, Meersemdries 4, 9050 **Gentbrugge**

FEB - 02 Bespreking digitale beelden

- 09 Bespreking digitale beelden

- 16 Bespreking digitale beelden

Di - **20 Corsica** door Raphaël Cocquyt. Om **14.30 uur**

LDC De Horizon, Ferdinand Lousbergskaa 12, 9050 **Gent**

Do - **22 De wereld rond Deel 3** om **14.30 uur**

LDC De Waterspiegel, Meulesteedsestwg. 510, 9000 **Gent**

- 23 **Les** over ProShow Gold (clubcomputer), Raphaël

MRT - 02 Bespreking digitale beelden

- 09 Bespreking digitale beelden

CLUBNIEUWS

Iedere laatste vrijdag van de maand, zal er uitleg gegeven worden aan de hand van het programma op de clubcomputer "ProShow Gold", hoe je een digimontage kan maken.

Leden die dit wensen kunnen **max. 2 maal** een montage laten maken in de club.

De cue-sheet voor SABAM wordt dan (**max. 2 maal**) opgemaakt op naam van een lid dat in regel is met SABAM.

Voorwaarde voor het laten maken van een digimontage is:

- zelf reeds een Library muziekkeuze maken ;
- zelf reeds een selectie maken in de beelden;
- de tijdsduur van de digimontage is beperkt tot maximaal 10 minuten.

Na 2 montages, dient men zelf het programma ProShow Gold of ProShow Producer aan te kopen. Vergeet dan ook niet om u nadien in regel te stellen met SABAM (**35,0€ per jaar**).

Indien niet een van de bovenstaande programma's gebruikt wordt voor de jaarlijkse "Digiprojectie", dient het andere programma een **.EXE uitvoeringsbestand** te kunnen maken van de digimontage. Met andere woorden geen:mpeg, of AVI enz. !

Back en front-focus fout bij spiegelreflex of single lens reflex (SLR)

Deel 1

Naar aanleiding over de problemen van een clublid met de autofocus-scherpstelling van haar camera en lenzen, het volgende artikel.

Het is blijkbaar een veelgehoord en soms onbekend probleem bij digitale spiegelreflex camera's: **front- of backfocus**, ofwel: de situatie waarbij de hoogste scherpte in de foto niet op het punt zit waar oorspronkelijk op scherpgesteld was.

Niet iedereen zal het probleem zelf herkennen, maar toch heeft vrijwel elke combinatie van camera en lens er in meer of mindere mate last van.

In dit artikel gaan we kort in op de oorzaak van deze problemen en mogelijke oplossingen.

De oorzaak

Allereerst het verschil tussen frontfocus en backfocus.

Bij frontfocus ligt het scherptevlak in de foto voor het punt waarop was scherpgesteld en bij backfocus ligt dit vlak na het punt waarop was scherpgesteld.

De oorzaak van dit autofocus probleem zit in het feit dat geen enkel productieproces perfect is. Dit geldt voor consumentenproducten natuurlijk in hogere mate dan in het geval van professionele apparatuur, maar feit blijft dat elk gefabriceerd product hierdoor beïnvloed wordt.

In het productieproces van digitale spiegelreflex camera's (D-SLR's) en objectieven wordt daarom altijd een toegestane tolerantie gehanteerd. Deze tolerantie bepaald hoeveel een eindproduct mag afwijken van de originele specificatie.

In het geval van een D-SLR kan er bijvoorbeeld verschil zitten in de exacte positie van het sensoroppervlak. Wanneer dit vlak meer naar voren of achter staat, heeft dit gevolgen voor de positie van het scherptevlak in de foto's.

Bij objectieven kan hetzelfde gebeuren door de positie (of vorm) van de lenzen, waardoor het uiteindelijke beeld afwijkend op de sensor geprojecteerd wordt.

De toleranties die voor beide producten gehanteerd worden leveren in principe goede foto's op, waarbij de scherpte ook op het juiste punt zit, of in ieder geval binnen een acceptabel bereik.

De clou zit 'm hier echter in de combinatie van camera en lens. Deze combinatie levert namelijk ook een gecombineerde afwijking op. Het kan dan zijn dat de afwijking van de lens de afwijking van de camera (grotendeels) compenseert, maar het kan ook zo zijn dat de twee elkaar versterken, wat een grotere afwijking oplevert.

Een voorbeeld (met fictieve cijfers):

Zowel de camera- als objectievenfabrikant hanteren een tolerantie van +5 tot -5 in het eindproduct, waarbij 0 een perfect gefabriceerd product zou zijn.

Wanneer een camera met afwijking +4 wordt gecombineerd met een lens met afwijking -3, levert dit dus een totale afwijking van +1 op en dus een zeer kleine afwijking in de uiteindelijke foto's.

Wordt diezelfde camera gebruikt met een lens met afwijking +5, dan levert dit een afwijking op van +9, wat dus ruim buiten de opgestelde toleranties valt en dus een duidelijk zichtbare afwijking in focus oplevert. Een fabrikant garandeert enkel de kwaliteit van zijn eigen, op zichzelf staande, product en niet de combinatie met andere producten.

Mogelijke oplossingen

Frontfocus en backfocus problemen zijn op twee manieren op te lossen:

- het opsturen van de camera en de lens of lenzen naar de fabrikant
- het calibreren van de camera met Micro-AF adjustment.

In het eerste geval zal de fabrikant veelal reparatiekosten in rekening brengen, omdat de afwijking niet binnen de garantie valt.

Daarnaast is het belangrijk om te weten dat de fabrikant eigenlijk alleen maar de Autofocus software van de camera aanpast om deze te laten compenseren voor de ontstane afwijking.

Weliswaar zullen de opgestuurde camera en lens vervolgens optimaal op elkaar afgestemd zijn, maar het probleem met andere lenzen kan juist verergerd zijn.

Als de tweede combinatie uit het eerdere voorbeeld opgestuurd zou worden, dan zou dat betekenen dat de camerafabrikant de camera bij stelt om een afwijking van +9 te compenseren. Het gevolg is dat de eerste combinatie nu juist een afwijking krijgt van -8 (+1-9).

Voor een optimaal resultaat met alle lenzen, zullen dus alle lenzen meegezonden moeten worden, zodat de camerafabrikant voor elke lens een aparte instelling aan kan maken.

Het mag duidelijk zijn dat dit flink in de papieren kan lopen.

De tweede optie, het zelf calibreren van de camera met Micro-AF adjustment, is alleen mogelijk met bepaalde camera modellen.

Testfoto met backfocus fout

Vergelijkingsfoto zonder backfocus (compact fototoestel)

Focus offset probleem bij SLR

Het is technisch onmogelijk de focus-sensor (die het beeld krijgt in normale toestand, samen met het matglas waarop het beeld geprojecteerd wordt) optisch te laten samenvallen met de hoofdsensor (die het beeld ontvangt bij het nemen van de foto). Wat de focussensor ervaart als "in focus" is niet noodzakelijk perfect in focus als de spiegel terugklapt en het beeld naar de hoofdsensor gestuurd wordt.

Er kan namelijk een "**backfocus**" fout optreden tussen beide sensors.

Bij de meeste merken kan je op de professionele toestellen de focus offset-fout manueel corrigeren. Je kan dit doen voor alle lenzen in één keer, of lens per lens. Hoewel het meer een body-probleem dan een lens-probleem is, is het beter de correctie uit te voeren per lens.

In de handleiding van :

- de **Canon** 5D Mark II staat het op pagina 200.
Niet onder front- backfocus, maar simpel onder "AF-fijnafstelling".
Afstelling (zelfs heel fijn) is mogelijk voor algemeen of per objectief (max 20).
  - de **Nikon** D7000 staat dit op blz. 246, "AF-fijnafstelling" (maximaal 12 objectieftypes).
  - de **Nikon** D750 staat dit op blz. 389, "AF-fijnafstelling" (maximaal 12 objectieftypes).
- Zie ook in de handleiding van je toestel ! Opgelet, gebruik dit alleen indien noodzakelijk!

Samen met de focus test chart is een perfecte afstelling te realiseren.

Het is een zuiver elektronische correctie: bij het signaal van de focus sensoren wordt er een offset bijgeteld. Er bestaat ook een mechanische correctie: dit zijn de eccentrieken die de spiegels ondersteunen (deze worden éénmaal in de fabriek afgeregeld).

Dankzij de elektronische correctie hoeft de mechanische instelling niet meer zo secuur te gebeuren (deze afregeling was heel moeilijk uit te voeren, en kon verlopen bij de montage).

Wordt vervolgd.